

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei

Pe jumătate 60 Lei

In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos

Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație (și) se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Serbările Asociațiunii la Reghin

Părăstas de pomenire pentru Baronul Vasile Pop, fost președinte al Astrei. — Delegați din toată România. — Alegerea noului Comitet al Asociațiunii. — Minunata defilare a poporului. — Asociațiunea merge, cu bine, tot înainte.

In anul acesta „Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” și-a ținut adunarea cea mare la Reghinul săsesc, orașul lui Petru Maior și al Baronului Vasile Pop, fost vicegubernator al Ardealului. Și, ca în toți anii, dela 1861 încoace, adunarea „Astrei” a fost și acum o minunată sărbătoare a ținuturilor ardelenesti. Ba mai mult, a țării întregi, căci la Reghin au fost de față, prin trimișii lor, nu numai fiii Transilvaniei, ci și ai vechiului Regat, ai Bucovinei și ai Basarabiei. Semn că „Asociațiunea” a știut să-și întindă gândurile și țintele sale peste întreaga România mare, dela Nistru până la Tisa.

Două zile întregi, Reghinul nu a mai fost al Sașilor bogăți și mândri, ci al Românilor de pretutindeni, al țăranilor frumoși din jur și din munții apropiați, cari prin călăreții și prin dansurile lor, prin feciorii și fetele lor, prin sănătatea și vigoarea pe care au dovedit-o cu acel prilej, au arătat că noi suntem stăpânii adevărați ai Mureșului de sus.

Adunarea dela Reghin a fost, cu adevărat, sărbătoarea cărții și a învățaturii românești, în care frații de acelaș sânge și de aceeaș limbă, au știut să se ridice peste orice deosebiri și au arătat, că, dacă e vorba de lucruri mari, de porniri înălțătoare, ei sunt într'adevăr frați, cari se înțeleg foarte bine și pot merge pe aceeaș cărare a izbânzii depline.

Sosirea Comitetului.

Comitetul „Asociațiunii” și cea mai mare parte a delegaților, au sosit la Reghin Vineri, în 28 August, cu trenul de seară. Cu acelaș tren sosia și Inalt Preasfinția Sa Mitropolitul Dr. Vasile Suciu al Blajului, care însuși este membru în Comitetul central al „Astrei”, fiind un mare iubitor și sprijinitor al învățaturii românești.

La gară înalții oaspeți au fost așteptați de către conducătorii „Despărțământului Reghin” al Asociațiunii, în frunte cu Sf. Sa protopopul Arton Popa și cu directorul Dr. Eu-

gen Nicoară cari au îndreptat inimioase cuvinte de bun sosit, atât înalțului Ierarh, cât și Comitetului. A răspuns I. P. Sf. Sa Mitropolitul Suciu, mulțumind pentru călduroasa primire.

Un lung șir de trăsuri au dus pe oaspeți în oraș, unde au fost așezați pe la gazde. Spre lauda lor fie zis, Sașii din Reghin s'au purtat foarte brav, primind cu drag în casele lor pe membrii și delegații „Asociațiunii”. Și au fost foarte mulți aceștia, din toate ținuturile și orașele Ardealului. Numai Blajul a trimis peste 20 de membri.

În seara aceleiași zile, delegații și oaspeții s'au întâlnit la „seara de cunoștință” în Restaurantul Truța, unde în frățească armonie s'au petrecut câteva ceasuri frumoase.

Ziua întâi a serbărilor.

Parastasul de pomenire.

Sâmbătă dimineața, în 29 August, s'au făcut slujbe în amândouă bisericile românești din Reghin. La cea unită a fost liturghie arhierescă, slujită de Mitropolitul Vasile, ajutat de mai mulți canonici și protopopi. De față era d. Vasile Goldiș, președintele „Asociațiunii”, cu toți membri ortodocși ai Comitetului.

Parastasul de pomenire al Baronului Vasile Ladislau Pop, fostul președinte al „Astrei” între 1867—1875, se slujește afară, lângă cripta, în care odihnește marele bărbat al neamului nostru. Se cântă frumos și cu multă duioșie troparele morților. Grădina bisericii e plină de lume. Au sosit și Românii ortodocși dela biserica lor. Sunt de față și rudeniile ale celui ce se pomenește.

Când se cântă „Unde umbrește darul tău Mihaile”, parastasul de grâu curat e ținut pe mâini de Mitropolitul Blajului, de președintele „Astrei” și de membrii Comitetului central. În predica sa dela sfârșit, Inalt Preasfinția Sa Mitropolitul Suciu arată cine a fost Baronul Pop și de ce îi facem azi pomenirea?

Baronul Vasile L. Pop

a fost fecior de popă românesc, născut în satul Berind, lângă Cluj. Școlar minunat, el a învățat carte la Cluj și la Viena, de unde s'a întors la Blaj, la școlile celea mari, rămânând aci ca profesor. Mai târziu, înscriindu-se la drepturi, se face avocat la Reghin și judecător în mai multe orașe din părțile ardeleni, ridicându-se în vremea Austrieilor până la treapta de vice guvernator al Ardealului. O slujbă așa de înaltă nici un

român nu mai purtase. Și n'a mai purtat nici după dânsul. În urmă ajunge la Viena, președinte la Tribunalul suprem pentru Transilvania, chiar „la dreapta împăratului” cum se zice. Și a fost făcut și „baron”. Mare lucru pe acelea timpuri. Din fecior de popă românesc baron.

Însă cu toate înaltele slujbe pe cari le-a purtat, Baronul Vasile Pop, nu și-a uitat nici o clipă că este român, ci, din potrivă, a fost cel mai mare apărător și îndrumător al neamului său oropsit. Ca om al legii, n'avea păreche de drept și nepărtinitor ce era. Baronul Reichenstein, dela Cancelaria (aulică transilvăneană, a zis odată împăratului: „De-aș avea, Maiestate, pără chiar cu tata lui Pop, nici atunci nu m'aș îndoi în iubirea de dreptate a fiului”. Cinstea, omenia și dragostea de neam, acestea au fost virtuțile de căpetenie ale Baronului Pop.

Vom înțelege deci, pentruce Românii din Ardeal l-au făcut președinte al „Asociațiunii” în 1867. Această slujbă de onoare, pe care i-a dat-o, nu împăratul, ci Neamul său, a purtat-o cu vrednicie până la moarte (1875), când a fost adus și îngropat aici, lângă biserica lui Petru Maior, unul dintre luceferii redeșteptării noastre.

Acest bărbat a fost preamărit la Reghin și pomenit cu parastas de către Mitropolitul Blajului și de către conducătorii și membrii Asociațiunii. Cununi frumoase i-au pus pe scriu „Asociațiunea”, Școlile din Blaj, al căror profesor a fost, și rudeniile.

Ședința „Asociațiunii”.

S'a deschis la ceasurile 11, în sala cea mare a Hotelului orașănesc. La masa presidială, în fruntea comitetului, d. Goldiș, având la dreapta pe I. P. Sf. Sa Mitropolitul delă Blaj. În cuvântul său de deschidere, președintele pomenește pe acelaș Baron Vasile Pop, pentru care s'a slujit parastasul la biserica unită, despre care spune, între altele: „Ca mulți alți luceferi ai neamului nostru, încă foarte de tânăr ajunse profesor la școlile de Dumnezeu binecuvântate ale Blajului”. Și mai pomenește pe Visarion Român, un alt mare bărbat al neamului nostru, unul dintre întemeietorii băncii „Albina” din Sibiu.

Di Goldiș se îndreaptă apoi către Inalt Prea Sfinția Sa Dr. Vasile Suciu, Mitropolitul Blajului, care, spune președintele „Astrei”, reprezintă acel colț de țară de unde a sunat fanfara redeșteptării noastre — și mulțamește pentru cinstea ce-o face adunării cu ființa sa de față. Inalt Preasfinția Sa răspunde, făgăduind, că biserica totdeauna va sprijini silințele Asociațiunii.

Sunt de față în adunare și câțiva urmași ai Baronului Pop și Visarion Român, sărbătorii de azi. Li-se arată multă căldură.

Urmează să vorbească delegații altor așezăminte culturale, cari trimit Asociațiunii închinările și saluturile lor. Vorbesc astfel: asesorul consistorial *Stanca* din Cluj, în numele P. Sf. Sale episcopului Nicolae Ivan; Profesorul *Dr. Vasile Gheorghiu* din Cernăuși, în numele Societății culturale din Bucovina; dl *Pan Halipa*, în numele Basarabiei; *preotul Timuș* din Chișinău, în numele P. Sf. Sale episcopului Gurie; *Prof. Negresca* în numele unui „Despărțământ” dela Nistru; *Generalul Anastasiu* din partea armatei; Profesorul universitar din București *Gh. Tașcă*, în numele „Ligii Culturale”; dl *Emanoil Bucuța* în numele Fundației culturale „Principile Carol”.

Foarte frumos a vorbit din partea Reghinului Păr. protopop *Ariton Popa* și sasul *Dr. Wagner*, în numele Societăților săsești. Alți oratori: avocatul *Dr. Ceușan*, revizorul *Moldovan* și *Dr. Eugen Nicoară*, directorul despărțământului.

Se trimite apoi o telegramă de închinăciune către Măiestatea Sa Regele *Ferdinand I*, care e președintele de onoare al Asociațiunii noastre.

La sfârșit se aleg comisiunile cari să cerceteze munca Asociațiunii și să propună noul comitet, care va conduce „Astra” 5 ani de zile. În acestea comisii au fost aleși, din Blaj, d. director *Aug. Caliani* la Regulamente, dd. prof. *Alex. Lupeanu* și *Iuliu Maior*, la Raportul general; prof. *Aug. Popa* la înscrierea de membrii; prof. *Oct. Modorcea* la Socoteli și Păr. *Ștefan Roșianu*, la caudidarea Comitetului.

Masa de sărbătoare.

După ședință s'a dat o masă mare, la care au ridicat închinări d. *Goldiș* pentru Măiestatea Sa Regele; d. *Dr. Preda* din Sibiu pentru Reghineni; d. *Dr. Beu* pentru prefectul județului; d. director *Bologa* pentru Basarabia; *basarabeianul Halipa* pentru ardeleni; protopop *Dătanu* pentru Bucovineni; *bucovineanul Gheorghiu*, pentru dragostea dintre frați. Au mai vorbit dd. *general Anastasiu*, adv. *Harșa*, protopopul *Antal* și *Dr. Nicoară*.

Reprezentăția teatrală.

Sâmbătă după masă au lucrat comisiunile. Iar seara, artiștii dela Teatrul Național din Cluj au dat o foarte hazlie reprezentație de teatru, care a plăcut mult. Numai soacrele s'or fi dus cam opărite acasă, în seara aceea...

Duminică, ziua a doua.

Desbaterile.

Ședința s'a deschis la ceasurile zece, după slujbele dumnezeiești din celea două biserici. Se cetesc telegramele sosite cu salutări dela cei ce n'au putut fi de față la adunare. Și-au trimis închinările: *Ateneul Român* din București; d. ministru al instrucțiunii *C. Anghelescu*; d. ministru *Iancu Nistor*, din Bucovina; *Mitropolitul Pimen* al Moldovei; *Episcopul Hossu* al Gherlii; *Generalul Rudeanu* și alții.

Dl *Nicodim Cristea* din Zălau, aduce salutul Ateneului Tătărași din Iași, ai cărui membri sunt în excursie prin Ardeal. Doi studenți salută Asociațiunea în numele tineretului universitar. Păcat, că cel dintâi, de pildă, nu cunoaște bine istoria redeşptării noastre prin luceferi ca *Petru Maior*, pe care nu l-au maghiarizat școlile Apusulu, dinpotrivă au făcut dintr'ansul cel mai vajnic apărător al neamului său.

La Raportul general se fac câteva întimpinări de către d. *Voicu Nișescu*, *Dr. Nicodim Cristea*, *Dr. Dobrescu* și alții. La propuneri iau cuvântul și doi blăjeni: *Părintele Roșianu* și prof. *Aug. Popa*.

Alegerea noului comitet.

Dl profesor *Ghibu* dela Cluj propune adunării să fie reales ca președinte d. *Vasile Goldiș*. Adunarea primește.

Astfel dl *VASILE GOLDIȘ* este declarat președinte al „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român”.

Domnia Sa făgăduiește că va grijii, ca la Asociațiune să nu se vâre certele confesionale, și va lupta din toate puterile sale pentru ridicarea, prin învățatură, a țaranilor și muncitorilor. În noul comitet, care se alcătuiește din 40 de membrii aleși și din 10 membri de drept, se aleg fruntași din toate orașele mai de seamă ale Ardealului și Banatului.

Din Blaj au fost aleși în comitet:

I. P. S. Dr. Vasile Saciu, mitropolit;
Ioan F. Negruțu, dir. Școlii Normale;
Dr. Alexandru Rusu, canonic;
Dr. Ioan Coltor, canonic;
Păr. Ștefan Roșianu, spiritual;
Alexandru Lupeanu-Melin, profesor,
directorul „Unirii Poporului”.

Urmând și celelalte rapoarte, cari toate sunt luate în socotință, adunarea se închide, după o muncă rodnică și plină de frăție.

Poporul la Reghin.

Până aci adunările și desbaterile au fost mai mult ale domnilor și cărturarilor; urma să se arete acum poporul, țaranii noștri bravi, cari sunt talpa nu numai ai țării, ci și ai Asociațiunii, cari mai ales pentru dănșii trebuie să muncească și să lupte.

S'a și arătat la Reghin poporul, cum nu se poate mai frumos și mai demn. A urmat așa zisul *Conduct etnografic*, în care au defilat satele din ținuturile Mureșului de sus, din Câmpia apropiată și de pe lângă Niraj, de sub munți.

Minunată defilare!

Piața cea mare a Reghinului săsesc e plină ochiu, de fruntași ai vieții noastre publice, de doamne și domnișoare în porturi naționale. Și de Sași, cari privesc cu jind și cu oarecare teamă *tăria noastră* cea adevărată.

...Iată, se aud tropote de cai, ca vuet de oști nebănuite, se aud buciume prelungi, ca de arcași, cari coboară dela munte în urma vovozilor biruitori; se aud strigăte de nunți și de hore. Se văd șiruri nesfârșite de flăcăi și de fete în haine de sărbătoare; se văd pușcași în rânduri încheiate; pescări cu uneltele lor ciudate; plutași veseli cu mâinile pe cărme și cu ploștile subsuoară. Până departe, în fund de uliși, numai Românași veseli, frumoși și mândri, ca munții de unde coboară...

În frunte, flăcăii și fetele din *Valea Mureșului de sus*, din a *Gurghiului* și a *Beicii*, doi câte doi; toți plini de sănătate și de voinție! Feciori ca stejarii și fete înălțuțe, ca trestia pletoasă. Multe pieptare înflorite și cătrințe cu pui argințați.

Vin două nunți din *Deleni* și *Căcuelu*, cu colăcari și cu vorniceii. Neveste rele de gură chiuite și strigă, după obiceiul strămoșesc.

Floriceică de pe coastă
Frumoasă-i mireasa noastră;
Floriceică de pe râț
Nici mirele nu-i urât!

Vorniceii nu lasă nufța să treacă și se iau la harță cu colăcarii. Unu mai tăios la cuvânt îi strigă vornicelului dela poartă:

Pe la aste curți domnești
Multă zamă horpoteștil
Tu pe noi să ne oprești?

Se face pace și nunta trece înainte.
Vine o ceată mândră de călăreși, apoi călușerii din *Deleni*. Un moșneag cu chica albă

se aruncă și el în joc. Saltă ca un granatir și răsuțește măciuca ș'o poartă, ca pe-o vârguță. Îl chiamă *Ion Pinca* și numără 51 de ani!

Cei din *Hodac* joacă „Roata”. *Râpa de jos* vine cu turcă. Tot așa cei din *Jabenita*. Cineva din mulțime, strigă:

Ăștia-s dela Baiasprie
Unde mâțele știu scrie...

Glume, răs și voie bună. Vin vânătorii dela *Potoc* și *Idișel*, cu puștile la umăr, cu căciulile pe ureche, ca niște haiduci. Aduc o piele de urs, un porc sălbatic, și un *Viezure viu*. Cei mai strașnici sunt trei vânători din *Săcalul de pădure*. Vin pescarii din *Lunca Bradului*, *Ibăneștenii* cu o piuă, *Susenii* cu șezătoare la desfăcut de cucuruz, și plutași din *Apălină*. „Gazda șade” pe plută (pusă pe roate) cu plosca în mână și își îndeamnă feciorii, cari muncesc din greu la cărme.

Din *Rușii munți* un copil chilav aduce nește căsoaie făcute de mâna lui, pe care îl cinstesc domnii cu bani. Și am văzut o preoteasă frumoasă, în port național, care ține colacul de grâu în brațe și o colindă flăcăii din *Râpa de sus*.

Puvoi de sate, de frumuseță și de vrednicie. Și ce porturi frumoase. Câtă sănătate și putere! Nimic n'a fost mai frumos la Reghin, ca defilarea poporului în ziua a doua a serbărilor, care s'a isprăvit cu o *horă mare*, jucată de sute și mii de oameni!

Ne-au crescut inimile văzându-i. Și ni-s'au îmbucurat sufletele, aflând că „Asociațiunea” bate aceleași drumuri de luminare, de înfrățire și de înțelegere a lipsurilor obștești, ca și în trecut. Și că ține, cu aceeaș bărbăție, steagul culturii, cum a făcut-o în toți anii dela înființarea ei încoace. Laudă ei!. Și laudă întreg neamului nostru, care, măcar când e vorba de lumină și de învățatură, știe să dea prilejuri de bucurie și de înălțare ca la Reghinul săsesc.

După defilarea poporului s'au cetit în sala Hotelului orășănesc două conferențe, foarte frumoase și cu drag ascultate, ale dlor *Dr. Voina* și *Dr. Victor Stanciu* dela Universitatea din Cluj, cea dintâi cu minunate îndrumări doftoricești, alta despre *Bogățiile pământului în legătură cu istoria popoarelor*.

În seara aceleeași zile un frumos bal la Hotelul orășănesc. Astfel s'au isprăvit serbările Asociațiunii la Reghin, pe cari, cel cari le-au văzut, multă vreme nu le vor uita!

Oficiul parohial greco-catolic, Craifalău.

LICITARE.

Curatoratul bisericii greco-catolice din Craifalău, județul Târnava mică, publică pe ziua de 13 Septembrie a. c. orele 5 p. m. licitare prin oferte închise pentru zidirea bisericilor. Ofertele se vor înainta oficiului parohial de acolo.

Întreprinzătorii doritori de a executa lucrul, se invită prin aceasta a lua parte la actul licitării. Informații se pot lua la fața locului.

Craifalău, la 20 August 1925.

George Vamoș
paroh.

Ioan Nemes
curator.

2 - 2 (82)

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”

Crucea a desrobit neamul creștinesc.

Precum ne-a răscumpărat Isus Hristos pe lemnul crucii, tot astfel au fost desrobiți creștinii cei vechi prin semnul sfintei cruci, la anul 313, sub împăratul Constantin cel Mare.

Știm cu toții, cât au suferit creștinii cei vechi. Toate cărțile noastre bisericești scriu despre suferințele lor.

Dar a sosit și vremea, ca Dumnezeu să pună capăt prigonirilor păgâne. Lucrul s'a întâmplat astfel: împăratul Constantin a plecat cu oastea lui în contra dușmanului său Maxențiu. Dar când să deie luptă cu el, vede că aceasta are pe de două ori atâția ostași cât dânsul. Ce să facă? Să deie piept cu el, dușmanul îl zdrobește. Să ceară pace, e rușine cât se poate mai mare. În ceasul acesta de descurajare, îi vine în ajutor Dumnezeu. Pe ceriu i-s'a arătat semnul crucii și lângă cruce cuvintele acestea: »In semnul acesta vei învinge«.

Vesel peste măsură de aceasta arătare, împăratul a poruncit să facă steaguri cu cruce și să le poarte înaintea ostașilor. Cu acestea steaguri în frunte, a plecat ostirea la luptă și a zdrobit pe Maxențiu cu desăvârșire.

După biruința aceasta strălucită, împăratul Constantin, ca să-și arete mulțumirea către sfânta cruce, a oprit orice prigonire a creștinilor și a dat poruncă aspră, ca nime să nu-i supere în credința și rugăciunile lor.

De atunci semnul crucii a ieșit la lumina zilei. Până atunci îl ascundeau creștinii prin bisericile lor, săpate sub pământ. După porunca dată de Constantin cel Mare, creștinii și-au făcut bisericile afară, în fața lumii, și pe biserici au pus crucea, semnul biruinței. Iată dar crucea, scăparea neamului creștinesc, după 300 de ani de suferință amară.

Crucea este și azi scăparea noastră în suferințe și nevoi, precum spun viersurile următoare ce se cântă la mănăstirea lela Obreja:

Versul Crucii.

La lemnul crucii grăbesc,
Că'n alt loc eu nu găsec
Pace sufletului meu.
Ș'acolo stă Maica sfântă,
De dureri amare frântă
Ne'ncetat suspină greu.

Sub lemnul crucii m'ățez,
Căci de-acolo eu sperez,
Sigur mântuirea mea.
Cu ajutorul Precuratei
A maicii greu întristate;
Ea știe durerea mea.

Veniți toți cei obosiți,
La lemnul crucii grăbiți,
Și priviți la el mereu,
În genunchi sub sfânta cruce,
Suferința e mai dulce,
Cu'ncredere 'n Dumnezeu.

Dr. I. Florian canonic.

Frați săteni, țineți minte, gazeta noastră e „Unirea Poporului“

Știrile Săptămânii.

Indemnați pe vecini și cunoscuți, să aboneze și dânsii „Unirea Poporului“, foaie veche și cinstită.

Crășmarul împotriva învățătorului.

În comuna *Cetățele* din județul Sătmar, într-o noapte, învățătorul Nicolae Iuga s'a trezit că cineva îi bate ferestrele cu bolovani. Făptuitorul, firește, n'a așteptat să fie prins, ci s'a făcut nevăzut. Păgubașul crede, că era un om îmbătat și plătit de crășmarul evreu din sat, care este în dușmănie cu omul școlii. Crășma nu-i prietină cu școala.

Loteria presei. Deoarece o mare parte din persoanele cărora i-s'au încredințat spre vânzare bilete de-ale „Loteriei Sindicatului Presei Române din Ardeal și Bunat“ n'au trimis până la această dată nici sumele incasate, nici lozurile nevândute, Sindicatul Presei s'a văzut nevoit să amâne tragerea Loteriei pentru ziua de 16 Decembrie 1925. Amânarea a fost aprobată prin ordinul Nr. 72547 al Ministerului de interne, avându-se în vedere, că premiile, în valoare de 5000.000 lei, au fost integral depuse la „Banca Centrală pentru Industrie și Comerț“ din Cluj.

Biletele care se vor mai vinde în acest timp, vor lua parte, deasemenea la tragere. **Comitetul.**

Furtunile din săptămâna trecută.

Caldurile celea mari de prin 26—29 August, au adus furtuni cumplite, în multe părți. Așa s'a întâmplat în județul Târnava mică, în jur de orașul Diciosănmărtin. Așa a fost și în alte părți ale țării noastre. Vestii foarte triste sosesc în această privință din Banatul sârbesc, din jur de Suboțița (fost Szabadka). În acest oraș, vântul a răsturnat turnurile alor două biserici. La scăzile din Palics, oaspeții au fost surprinși chiar în lac de cătră furtună, care a spulberat bărcile și a răsturnat două lunturi cu șase oameni, cari s'au inecat. Acceleratul de Budapesta n'a putut să-și urmeze calea dincolo de Suboțița, din cauza vagoanelor de marfă, cari zăceau pe linie, răsturnate de viscol. Grozave pagube au fost în pomi și în vii. Vestii și mai cumplite decât arestea vin din Italia de Miazănoapte, unde furtunile au prăpădit sate întregi și au omorât o mulțime de oameni.

Cum s'a păcălit un vlădică pocăit.

Cetitorii noștri vor fi auzit abună seamă, cum tot prorocesc pocăiții sfârșitul lumii și cum se laudă cu aceea, că lor li-se arată Dumnezeu și-i povățuiește. Toate acestea, bineînțeles fiindcă ei sunt pocăiți și adevărați creștini, zic ei.

O întâmplare ciudată s'a petrecut săptămânile trecute în satul Vörösmart din Ungaria, unde pocăiții și-au ales de vlădică pe Matia Landmann. Într-una din săptămânile trecute așanumitul vlădică a spus unui credincios de al său, că i-s'a arătat Dumnezeu în vis și l-a sfătuit, să se pocăiască până Sâmbăta după amiază, când Domnul îl va sui la ceriuri, drept recunoștință pentru vrednicile sale.

Venit-au și adunatu-s'au în acea Sâmbătă pocăiții din toate părțile Ungariei, ca să-l vadă pe vlădică lor, cum se ridică la ceriuri.

Pe la orele patru după prânz iată că se și arată vlădică, îmbrăcat în haine negre. Într-o vorbire frumoasă și duioasă, vlădică își și ea rămas bun dela credincioși, își leagă două aripi de găscă subsuori, se urcă cu o scară pe coșul casei și apoi așteaptă. Poporul de jos se roagă cucernic și așteaptă și el cu gura căscată. Într'un târziu vlădică strigă deodată: „Il văd pe Domnul! Iată, Doamne, vin acuma!“ Apoi își întinde mâinile înainte și face ca și când ar zbură. Dar minunea nu s'a întâmplat. Vlădică Matia Landmann s'a înieptat atunci

una, a căzut la pământ și s'a lovit atât de tare, încât au trecut să-l ducă acasă, unde îl curează doctorii, dar nu au nădejde de scăpare.

Iată, cum se împlinesc prorociile pocăițiilor și cum face Dumnezeu minuni pentru ei!

N'a pierit încă omenia din lume.

O femeie săracă din Paris, mergând mai dăunăzi spre casă, a găsit pe Bulevardul Montmartre o pungă de piele, în care erau 25 hârtii de câte-o mie de dolari. Adecă *douăzeci și cinci de mii de dolari*. O avere cumplit de mare, când ne gândim, că un dolar, în bani românești, face cam 200 de lei. Femeia norocoasă s'a dus acasă și s'a sfătuit cu bărbatul său, că ce vor face cu comoara găsită? După multă chibzuială, au hotărât că duc banii la poliție. Ajunși acolo, au și dat de păgubaș, care era un farmacist american. Ne putem închipui ce bucurie pe dânsul, când și-a văzut punga la cei doi soți de omenie! În semn de mulțumire soții au primit un dar de 25,000 franci francezi, care încă este o avere frumoasă! Foarte frumoasă. În lei românești: peste un sfert de milion!

Călăul din Sofia. Îl chiamă Iassaroff și e țigan, după obiceiul de demult. Până mai ieri alaltăieri, puternic muritor. El pune funia în grumazul celor condamnați la moarte. Și tot dânsul le trăgea scaunul de sub picioare, ca să le bată vântul pe sub tălpi și să se împlinescă legea. Mai ales de când cu bombele dela catedrală, Iassaroff a avut foarte mult de lucru. Nu mai răzbea, cum se zice. El a trimis la hodina vesnică și pe comuniștii Friedmann, Zigorski și Kojeff, cari au ucis atâta lume în biserică din Sofia. Într'un cuvânt, călăul Iassaroff, nu se putea plânge că nu-i merge meșteșugul. Acum însă vin vestii proaste despre dânsul. Nu mai pune ghițul în grumazii nimănui, deocamdată! Și mai prost e, că el însuși stă cu grumazul aproape de funie. Un fir de păr mai trebuie și Iassaroff scoate limba, ca toți spânzurații... De unde această schimbare? Se zice, că aprigul călău este el însuși un om de-al comuniștilor și că pe Friedmann, Iagorski și Kojeff nici nu i-a spânzurat cum trebuie, ci numai de formă și a îngropat alți morți în numele lor. Iar pe ei i-a făcut scăpați. În trebură asta este amestecat și doctorele legist, care ar fi trebuit să constate moartea, precum și *mai mulți temnișeri*. Toți sunt acum la răcoare, în frunte cu călăul Iassaroff. Și se gândesc: ce prost lucru, să atârne și deasupra unui călău funia spânzurătorii!

Aviz. *Despărțământul Blaj al „Astreii“* invită prin aceasta pe toți membrii și iubitorii de înaintare culturală a poporului nostru la *adunarea generală anuală*, care se va ține în comuna *Veza Duminecă*, în 6 Septembrie c. orele 16. Pe lângă programul obișnuit, anul acesta va avea loc alegerea noului Comitet al despărțământului. Tot această adunare va horări și asupra alor *două premii*, întemeiate de Păr. A. Hărșan: unul de 500 Lei, destinat celui mai bun cor de cântări bisericești-naționale din despărțământ; altul de 300 Lei pentru celce va înființa o societate de temperanță cu tinerimea. Conducătorii cercurilor culturale sunt rugați să aducă la cunoștința membrilor aceste premii și să ne avizeze dacă în cercul respectiv se găsește vre-un îndreptățit la ele. Blaj, 27 August 1925. — *Direcțiunea despărțământului Blaj.*

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

Se primesc 2 eleve sau elevi, din clasele inferioare cu întreținerea completă la

DI IOAN VANCU,
BLAJ, Str. Regele Ferdinand.

Sub lipar:

Insemnări din Italia

Cu ocazia Pelerinajului românesc din 19 Mai—3 Iunie 1925

de A. Lupeanu-Melin

— Numeroase ilustrațiuni. —

o o

Tipărituse un restrâns număr de exemplare, doritorii acestei cărți să facă prenoiări la autor, Blaj.

Prăvălie nouă în Blaj

Hoza & Marcu

prăvălie de manufactură și coloniale în engros și în detail

Filiala Firmei **VASILE HOZA** din Sibiu

Are tot felul de mărfuri de manufactură, stofă pentru baie de domni și dame, Pânzării, Zefire, Cretoane, Satinuri, articole D. M. C.

Ornate sacre pentru biserici

Prapori, Potire, Cădelniți, Cruci de mână, Cruci de prapori, cu cele mai convenabile prețuri.

:-: Serviciu ireproșabil :-:

Nime să nu mai comande haine și scule bisericești, până nu se va convinge de prețurile firmei românești

Hoza & Marcu

Blaj, Piața Inocențiu Clain nr. 12.

2-? (79)

Capitulul Metropolitan greco-catolic Blaj.

Nr. 118/1925.

CONCURS.

Pentru ocuparea oficiului de contabil la Administrația Cent. Capitulară se publică concurs cu termenul de 15 Septembrie 1925. Retribuția lunară 3500 Lei.

Reflecții la acest oficiu își vor prezenta cererile provăzute cu documente până la termenul de mai sus.

Blaj, 20 Aug. 1925.

Iacob Popa
prepozit capitular.

(77) 2-3

Aviz.

Am o pășune bună pentru 400 de oi, de dat în arandă, dela 1 Sept. 1925 până la 15 Aprilie 1926.

Pentru informațiuni a se adresa la DI IOAN MAIOR, proprietar în Blaj.

Se caută O BUCĂTĂREASĂ bună și cinstită la familia unui profesor din Blaj.
Adresa, la Gazetă.

Cumpărați-vă bumbac de țesut acum e timpul la magazinul

Ștefan Nyergeș, Blaj.

Tot aici se află în depozit stoffe de lână pentru uniforme la fete și băieți, pecum și pentru alte haine.

Delenuri, crepoane, eporgiuri,
□ zefiruri și altele. □

Mare asortiment de bumbăcării

Articole cosmetice, apă de Colonia, săpunuri fine de față, parfumuri și altele.

La secția cu coloniale:

Bomboane, ciocolată, cadouri de sărbătorii

□ Fructe sudice. □

PREȚURI CONVENABILE, SERVICIU PROMPT.

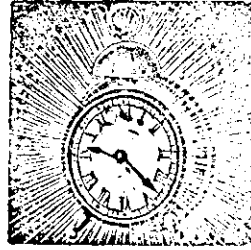
(3) 49 52

Se primesc 2—3 eleve, ori elevi, cu întreținere completă. Pian în casă.

MARGARETA KNY, Blaj.

(80) 2 3

Doriți să fiți economic

fără a renunța la cafea? La aceasta veți ajunge numai prin a prepara cafeaua Dvs. cu ENRILO. El e singurul în măsură să înlocuiască cafeaua boabe, atât de costisitoare astăzi. In ce privește gustul său, el seamănă cu cafeaua boabe până la extrema posibilitate, și pe lângă aceasta e foarte aromatic, de o culoare frumoasă brună, precum și nutritiv, prin combinația sa. El e foarte spornic și de aceea extrem de estin la întrebuintare. O încercare vă va convinge de toate aceste superiorități ale cafelei ENRILO. Pentru calitatea excelentă a acestei specialități garantează producătorii:
Heinrich Franck Söhne.**M. FRIEDMANN**ceasornicar și juvaer în Blaj,
Strada Timotei Cipariu.

Se găsesc tot felul de oroloage atât de busunar cât și de părete. Face și reparațiuni de orice fel.

Prețuri reduse.

Cumpăr aurituri și argintării.

24 24-

CURRENTAT

ar trebui să fie orice om, care nu-și lustruește ghetele cu

MARCA**Crema de ghetete****„VULTUR”**

Sticlărie!

Atențiune!

Porțelan!

In strada Regele Ferdinand, vis-a-vis cu judecătoria de ocol, s'a deschis o prăvălie nouă de sticlărie, porțelan, lămpi, tot felul de obiecte de lux, de argint de China, alpaoa, ș. a.

□ acomodate pentru cadouri. □

Se pun geamuri, se încadrează icoane, având tot felul de cadre, dela cele mai luxoase până la cele mai simple.

Se servește prompt și solid, cu prețurile cele mai modeste.

Pentru sprijin binevoitor se roagă

Henrik Trencsiner.

Lămpi!

:-: Prăvălie nouă! :-:

Geamuri!